नैऋतघ्नमथ मन्त्र वन्मुनेः प्रापदस्त्रमवदान सर्गः ११
तोषितात्। ज्योतिरिन्धननिपातिभास्करात् सूर्य्य
कान्त इव ताडकान्तकः ॥ २१ ॥ तैर्निवासवसति
र्गताध्वभिः सायमाश्रमतरूष्वगृह्यत। येषु दीर्घ
तपसः परिग्रहो वासवक्षण कलत्रतां ययौ ॥ २२ ॥

नैऋतघ्नमिति। अथ ताडकान्तको रामो मुनेः सका
शात् अस्त्रं प्रापत् किं मुनेः अवदानेन कर्म्मणा तोषितात् किं
अस्त्रं नैऋतान् राक्षसान् हन्ति तत् पुं किं० अं मन्त्रवत् मन्त्र
युतं कः कस्मात्किमिव सूर्य्यकान्तो मणिविशेषो भास्करात्
सूर्य्यात् ज्योतिस्तेजइव किं० ज्योतिः इन्धनानि काष्ठानि निपा
तयति दहति तत् ॥ २१ ॥ तैरिति। तैः रामलक्ष्मणविश्वामित्रैः
सायं दिनान्ते आश्रमाणां तरुषु वृक्षेषु वसतिर्निवासो ऽगृ
ह्यत गृहीता किं० तैः गताध्वभिरतिक्रान्तमार्गैः किं० आश्रमं
शिवेषु सुखकरेषु येषु वृक्षेषु दीर्घं तपो यस्य तस्य गौतमस्य
परिग्रहः पत्नी अहल्या वासवस्य इन्द्रस्य क्षणं कलत्रतां स्त्रीत्वं
ययौ इन्द्रेण भुक्तेत्यर्थः ॥ २२ ॥